

Sygn. akt II Cz 83/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Starosta

Sędziowie SO Irena Dobosiewicz (spr.)

SO Janusz Kasnowski

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **M. S. (1)**

przeciwko **M. S. (2)**

o egzekucję świadczenia pieniężnego

w przedmiocie skargi dłużnika na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szubinie M. K. w sprawie Km 675/14, w przedmiocie ustalenia opłaty stosunkowej

na skutek zażalenia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szubinie M. K. na postanowienie Sądu Rejonowego w Szubinie IX Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Żninie z dnia 5 listopada 2014r., sygn. akt IX Co 485/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

II Cz 83/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy w Szubinie IX Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Żninie zmienił postanowienie Komornika przy Sądzie Rejonowym w Szubinie M. K. z 3 września 2014r wydane w sprawie Km 675/14 we ten sposób, że opłatę stosunkową ustalił na kwotę 6450,92 zł /punkt 1 / oddalając skargę dłużnika w pozostałej części /punkt 2 / oraz zasądził od M. S. (1) na rzecz M. S. (2) kwotę 33 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że dłużnik M. S. (2) wniósł skargę na postanowienie komornika przy Sądzie Rejonowym w Szubinie M. K. z 3.09.2014r. domagając się jego uchylecia lub ewentualnie zmiany poprzez obniżenie opłaty stosunkowej do wysokości 2% wyegzekwowanego roszczenia.

Wierzycielka M. S. (1) wniosła o oddalenie skargi jako bezzasadnej.

Komornik w przedłożonym uzasadnieniu wskazał, że wniosek o obniżenie opłaty jest bezpodstawny. Dłużnik zdawał sobie sprawę, że zapłata w kancelarii komornika wiąże się z wyższymi kosztami. Należność została zapłacona po wszczęciu postępowania egzekucyjnego.

Sąd Rejonowy ustalił, że postanowieniem z 5.12.2012r. Sąd Rejonowy w Żninie zasądził od M. S. (2) na rzecz M. S. (1) m.in. kwotę 122131,50 zł płatną w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia.

M. S. (2) w ustalonym terminie świadczenia tego nie spełnił.

W dniu 18.06.2014r. wierzycielka złożyła wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Komornik dokonał zajęcia rachunków bankowych dłużnika oraz nieruchomości zapisanej w księdze wieczystej (...).

M. S. (2) po sprzedaży nieruchomości wpłacił sumę równą zadłużeniu na rachunek komornika.

Postanowieniem z 3.09.2014r. komornik m.in. ustalił wysokość opłaty stosunkowej równej 15% na kwotę 29352,75 zł oraz przyznał pełnomocnikowi wierzycielki koszty zastępstwa w wysokości 1800 zł.

Sąd Rejonowy wskazał, że poza sporem pozostawał brak zapłaty zasądzonej przez Sąd kwoty w ustalonym w postanowieniu terminie.

Oznaczało to, że M. S. (1) była uprawniona do złożenia wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, a jego koszty zgodnie z art.770 kpc winien ponieść dłużnik.

Komornik prawidłowo ustalił też koszty zastępstwa adwokackiego, które wynosiły stawkę minimalną przy uwzględnieniu wysokości egzekwowanego świadczenia oraz wszczęcia egzekucji z nieruchomości.

W tym zatem zakresie Sąd nie miał podstaw do uwzględnienia skargi.

Komornik na podst. art.49 ust.1 ustawy z 29.08.1997r. o komornikach sądowych i egzekucji ustalił też opłatę stosunkową w wysokości 15% wartości egzekwowanego świadczenia.

Sąd Rejonowy wskazał na treść art.49 ust.7 i 10 ustawy uprawniający dłużnika do składania wniosku o obniżenie, a Sąd wówczas bierze pod uwagę nakład pracy komornika i sytuację majątkową dłużnika. Podkreślił Sąd, że opłata egzekucyjna musi być zatem związana z realnym nakładem czasu i wysiłków organu egzekucyjnego.

W niniejszej sprawie natomiast postępowanie egzekucyjne trwało jedynie od 18.06.2014r. do 3.09.2014r., a zatem około dwóch i pół miesiąca. Czynności podjęte przez komornika nie doprowadziły bezpośrednio do wyegzekwowania żadnego świadczenia. Zajęcia rachunków były bowiem bezskuteczne.

To M. S. (2) natomiast podjął starania w celu szybkiego zbycia nieruchomości oraz zapłaty całego należnego świadczenia wierzycielce.

Ponadto dłużnik wraz z żoną są bezrobotni, a na utrzymaniu mają dwoje dzieci.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.49 ust. 10 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji obniżył opłatę do wysokości 5% wyegzekwowanego świadczenia, czyli kwoty 6450,92zł.

W pozostałej części skargę dłużnika oddalił.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł Komornik zaskarżając postanowienie w zakresie punktu 1 co do obniżenia opłaty stosunkowej.

Skarżący zarzucił orzeczeniu naruszenie prawa materialnego art. 49 ust. 1,7 i 10 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji poprzez niewłaściwe zastosowanie, w sytuacji gdy Komornik zgodnie z wnioskiem wierzyciela prowadził

egzekucję świadczeń pieniężnych obejmującą m.in. egzekucję z nieruchomości dłużnika, niezwłocznie podejmował wszystkie przewidziane prawem na danym etapie czynności, a po jego zakończeniu ustalił opłatę egzekucyjną.

Ponadto zarzucił skarżący sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego polegająca na przyjęciu, iż czynności podjęte przez Komornika nie doprowadziły do wyegzekwowania świadczenia, a nakład pracy Komornika oraz sytuacja majątkowa i wysokość dochodów dłużnika przemawia za koniecznością obniżenia opłaty stosunkowej./

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i oddalenie skargi dłużnika w całości jak i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Organem uprawnionym do ustalenia wysokości opłaty egzekucyjnej jest komornik, a Sąd, działając na wniosek strony, może obniżyć opłatę egzekucyjną, jeśli oceni, że przemawiają za tym wykazane przez wnioskodawcę okoliczności konkretnego postępowania egzekucyjnego.

Zdaniem Sądu Okręgowego rację miał Sąd Rejonowy uznając, że w niniejszej sprawie zaistniały przesłanki z art. 49 ust. 10 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r., o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. 2010 Nr 155, poz. 1038) pozwalające na obniżenie opłaty stosunkowej ustalonej przez Komornika w sprawie Km 675/14. Przepis ten pozwala Sądowi na obniżenie opłaty egzekucyjnej w szczególności ze względu na nakład pracy komornika lub sytuację majątkową wnioskodawcy oraz wysokość jego dochodów. Warto przy tym podkreślić, iż wskazane przez ustawodawcę w treści art. 49 ust. 10 ustawy przesłanki stanowią katalog otwarty i co ważne przesłanki te nie muszą występować łącznie, aby sąd mógł obniżyć ustaloną przez komornika opłatę. Poza tym ustawa nie wymaga zaistnienia „wypadku szczególnie uzasadnionego”, albowiem decydujące znaczenie dla oceny wniosku ma nakład pracy komornika, czy też sytuacja majątkowa wnioskodawcy oraz wysokość jego dochodów.

Jak już zauważył Sąd I instancji postępowanie egzekucyjne przebiegało sprawnie. Zostało ono wszczęte w dniu 18 czerwca 2014 roku, a zakończone 3 września 2014 roku. Komornik dokonał zajęcia rachunku bankowego, wnioskował o udostępnienie danych z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz wszczął egzekucję z nieruchomości (k. 13, k. 16 k. 26 akt Km 675/14).

Z całą mocą podkreślić jednak trzeba, że to nie działania Komornika doprowadziły do skutecznego wyegzekwowania należności przez wierzyciela. Przeciwnie to dłużnik podejmując samodzielnie starania zbył nieruchomość i spłacił wierzyciela przekazując na konto Komornika kwotę egzekwowaną.

W związku z tym należy uznać, że ustalona przez organ egzekucyjny opłata stosunkowa w kwocie 19352,75 zł w żaden sposób nie jest adekwatna do nakładu jego pracy i poniesionych w sprawie wydatków. Egzekucja prowadzona wobec dłużnika nie była skomplikowana ani od strony faktycznej, ani prawnej i nie wymagała podejmowania licznych czynności, jakie z reguły wiążą się z egzekucją. Postępowania zakończyło się na bardzo wczesnym etapie, wobec czego nie było konieczności podejmowania działań celem poszukiwania majątku dłużnika, ani innych czynności egzekucyjnych związanych z egzekucją z nieruchomości, które mogą wydłużać i komplikować przebieg postępowania egzekucyjnego.

Nie bez znaczenia dla oceny zasadności wniosku pozostaje również sytuacja finansowa dłużnika, która w przedmiotowej sprawie jest ciężka, albowiem dłużnik wraz z żoną są bezrobotni i mają na utrzymaniu dwoje dzieci.

W przekonaniu Sądu Okręgowego obniżenie opłaty w przedmiotowej sprawie nie prowadzi do pozbawienia Komornika dochodów umożliwiających prowadzenie egzekucji, a jedynie ogranicza je w pewnej części, nie wychodząc poza ramy zakreślone przez ustawę i nie stanowiąc przy tym w żadnym razie opłaty jedynie symbolicznej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako niezasadne.